

แผนการชีวิตในอนาคตของแพทย์

การพิจารณาแผนการชีวิตในอนาคตของแพทย์ที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษา จะพิจารณาในแง่ที่เกี่ยวข้องกับการเป็นกำลังในการปฏิบัติงานในต่างจังหวัด โดยจะพิจารณาดังความตั้งใจในการเลือกสถานที่ประกอบอาชีพในอนาคตว่าจะย้ายสถานที่ประกอบอาชีพหรือไม่เพราะอะไร เพื่อสะท้อนให้เห็นสภาพการณ์ที่จะเกิดขึ้นข้างหน้า และพิจารณาดังเรื่องการไปต่างประเทศ ซึ่งกล่าวกันว่ากรณีที่แพทย์ไปต่างประเทศนาน ๆ หรือไปไม่กลับเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแพทย์ รวมทั้งจะพิจารณาดังการเลือกชนิดของการเป็นแพทย์ว่าต้องการเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือเป็นแพทย์รักษาโรคทั่วไป เพราะแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางไม่ค่อยเหมาะที่จะปฏิบัติงานในต่างจังหวัด สภาพบ้านเราโดยเฉพาะในต่างจังหวัดต้องการแพทย์รักษาโรคทั่วไปมากกว่า

การเลือกสถานที่ประกอบอาชีพในอนาคต การศึกษาถึงการเลือกสถานที่ประกอบอาชีพในอนาคตจะทำให้เห็นปัญหาแจ่มชัดขึ้น เพราะแพทย์ที่ตกเป็นตัวอย่างในการศึกษาเป็นแพทย์ที่กำลังประกอบอาชีพอยู่ในต่างจังหวัดทั้งสิ้น และแพทย์ที่มีอยู่ในต่างจังหวัดขณะนี้ก็มีจำนวนน้อยไม่พอกับความต้องการของสังคมอยู่แล้ว แพทย์โดยทั่วไปก็ไม่นิยมที่จะไปทำงานในต่างจังหวัด ถ้าหากแพทย์ที่เป็นตัวอย่างในการศึกษาซึ่งกำลังปฏิบัติงานในต่างจังหวัดมีความตั้งใจจะย้ายเข้ามาในกรุงเทพฯ หรือไปประกอบอาชีพในต่างประเทามากๆ ก็เป็นเรื่องที่น่าวิตก จึงควรที่จะศึกษาถึงสาเหตุและความต้องการในการย้ายสถานที่ประกอบอาชีพในอนาคต เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหาต่อไปก่อนที่จะศึกษาปัญหาดังกล่าวควรทราบถึงเหตุผลที่แพทย์เลือกมาประกอบอาชีพในสถาน

ที่ปัจจุบันเสียก่อนเพื่อประกอบการพิจารณา จากตารางที่ ๕๑ จะเห็นได้ว่า แพทย์ชายมีเหตุผลในการประกอบอาชีพในสถานที่ปัจจุบันเพราะราชการส่งมา อัตรามากที่สุด ๓๕.๙ % และเพราะเป็นภูมิลำเนาเดิมหรือใกล้ภูมิลำเนา เดิมมีอัตราส่วนรองลงมาคือมี ๒๑.๘ % แต่แพทย์หญิงเหตุผลทางครอบครัว เช่นการย้ายตามคู่สมรสเป็นเหตุผลสำคัญ แพทย์หญิงที่ประกอบอาชีพใน สถานที่ปัจจุบันเพราะเหตุผลทางครอบครัวมี ๓๐.๘ % ส่วนผู้ที่มาประกอบ อาชีพในสถานที่ปัจจุบันเพราะเหตุผลเนื่องจากทางราชการส่งมาและเพราะ เป็นภูมิลำเนาเดิมหรือใกล้ภูมิลำเนาเดิมมีอัตราส่วนมากรองลงมาเป็น ๑๗.๙%

การศึกษาย้ายสถานที่ประกอบอาชีพน่าจะมีส่วนสัมพันธ์กับสาเหตุในการ เลือกรประกอบอาชีพในสถานที่ปัจจุบัน เพราะคาดว่าผู้ที่พอใจในสถานที่ประ กอบอาชีพอยู่แล้วไม่ว่าจะเป็นในด้านการทำงาน ความสะดวกสบายของชีวิต และครอบครัว เหตุผลทางการเงิน ความภาคภูมิใจในการได้ทำประโยชน์ ให้แก่สังคม รวมทั้งการเลือกมาประกอบอาชีพเพราะเป็นภูมิลำเนาเดิม บุคคลเหล่านี้ไม่น่าที่จะศึกษาย้ายสถานที่ประกอบอาชีพอีก

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า การศึกษาย้ายสถานที่ประกอบอาชีพนั้น แพทย์ที่คิดจะย้ายมีน้อยกว่าแพทย์ที่ไม่คิดจะย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ แต่แพทย์ ที่ศึกษาย้ายจะมีอัตราส่วนต่ำกว่า แต่ก็เป็นอัตราส่วนที่สูงอยู่เหมือนกัน คือ แพทย์ชายศึกษาย้าย ๓๖.๘ % ไม่ศึกษาย้าย ๕๐.๖ % แพทย์หญิงศึกษาย้าย ๓๖.๑ % ไม่ศึกษาย้าย ๔๗.๘ % ถึงตารางที่ ๕๒

ถ้าเรามาดูความสัมพันธ์ระหว่างเหตุผลที่แพทย์มาประกอบอาชีพใน สถานที่ปัจจุบันกับความต้องการย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ ตามตารางที่ ๕๓ จะเห็นได้ว่าแพทย์ที่มาประกอบอาชีพในสถานที่ปัจจุบันเพราะเหตุผลทาง ราชการ ส่วนมากทั้งแพทย์หญิงและแพทย์ชายคิดที่จะย้ายสถานที่ประกอบ อาชีพกันมากกว่าแพทย์ที่มาประกอบอาชีพเพราะเหตุผลอื่น ๆ ข้อมูลนี้เสนอ

แนะว่าเพราะเหตุผลทางราชการมิใช่เป็นสิ่งสำคัญที่ดึงดูดใจให้มาทำงาน แต่เป็นการบังคับมากกว่าจึงต้องการย้ายไปประกอบอาชีพที่อื่นที่ตนพอใจ

สำหรับแพทย์ที่มาประกอบอาชีพเพราะเหตุผลอื่น ๆ นั้น แพทย์ชายที่มาประกอบอาชีพในสถานที่ปัจจุบันเพราะเห็นว่าเป็นสถานที่ที่มีความสะดวกสบายในชีวิตและครอบครัวดี เช่น มีสวัสดิการดี มีบ้านพัก การคมนาคมดี สภาพแวดล้อมดี และผู้ที่มาประกอบอาชีพเพราะพอใจในลักษณะงาน เช่น มาเพราะเห็นวาระบบงานดี มีอิสระในการทำงาน ตนเองได้ใช้วิชาความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ได้เป็นผู้นำ หรือมีโอกาสก้าวหน้าในการทำงานส่วนใหญ่จะไม่คิดย้ายสถานที่ประกอบอาชีพอีก เพราะเห็นว่าอายุสบายดีแล้ว หรือได้งานที่พึงพอใจแล้ว ส่วนแพทย์หญิงที่ประกอบอาชีพในภูมิลำเนาเดิมหรือใกล้ภูมิลำเนาเดิมก็มักจะไม่คิดย้ายที่อยู่กันเป็นส่วนมาก

การย้ายสถานที่ประกอบอาชีพผู้ที่คิดย้ายยอมต้องมีเหตุผลในการย้าย จากการศึกษพบว่าในกลุ่มผู้คิดย้ายซึ่งเป็นแพทย์ชาย ๓๖.๔ % และแพทย์หญิง ๓๖.๑ % นั้น ปรากฏว่าแพทย์ชายย้ายเพราะต้องการความก้าวหน้าทางอาชีพมากที่สุด และคิดย้ายเพราะเหตุผลทางครอบครัวมากรองลงมา (ตารางที่ ๕๔) ส่วนแพทย์หญิงเหตุผลในการย้ายเป็นไปในทางกลับกัน แพทย์หญิงคิดย้ายเพราะเหตุผลทางครอบครัวมากที่สุด และคิดย้ายเพราะต้องการความก้าวหน้าทางอาชีพมากรองลงมา สำหรับผู้ที่ไม่คิดย้ายซึ่งมีแพทย์ชายอยู่ ๕๐.๕ % และแพทย์ ๔๙.๔ % นั้น ทั้งแพทย์ชายและแพทย์หญิงไม่ต้องการย้ายสถานที่ประกอบอาชีพเนื่องจากพอใจในสภาพงานที่ทำอยู่แล้วมากที่สุด และไม่คิดย้ายเพราะพอใจในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศในเขตที่ประกอบอาชีพอยู่แล้วมากรองลงมา

เมื่อทราบสาเหตุในการย้ายสถานที่ประกอบอาชีพแล้ว ควรมาคิดว่าแพทย์ต้องการจะย้ายไปประกอบอาชีพที่ใดกันบ้าง จากตารางที่ ๕๕ พบว่า

ในบรรดาแพทย์ที่คิดจะย้ายสถานที่ประกอบอาชีพต้องการย้ายเข้ามาประกอบอาชีพในกรุงเทพฯ มากที่สุด แสดงให้เห็นปัญหาการขาดแคลนแพทย์ที่เด่นชัดยิ่งขึ้น เพราะในกรุงเทพฯ มีแพทย์มากอยู่แล้วในขณะนี้ และยิ่งปรากฏว่าแพทย์ที่กำลังประกอบอาชีพในต่างจังหวัดซึ่งมีอยู่น้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการของสังคมอยู่แล้วยังมีแนวโน้มที่จะย้ายมาประกอบอาชีพในกรุงเทพฯ อัตราส่วนสูงมากกว่าที่จะไปประกอบอาชีพในที่อื่น ๆ

ความต้องการไปต่างประเทศ ความต้องการไปต่างประเทศก็เป็นสิ่งหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับปัญหาการขาดแคลนแพทย์ การที่แพทย์ไปต่างประเทศในระยะเวลานาน ๆ ก็น่าจะไปแล้วไม่กลับก็ดี หรือไปศึกษาเพื่อเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขาใดสาขาหนึ่งซึ่งไม่เหมาะสมกับสภาพการทำงานในต่างจังหวัดก็ดี ย่อมเป็นสาเหตุให้เกิดการขาดแคลนแพทย์ในต่างจังหวัด จึงได้ศึกษาถึงความต้องการไปต่างประเทศของแพทย์ทั้งทางคานประสบการณ์ในการต่างประเทศ เหตุผลที่ต้องการไปต่างประเทศ ระยะเวลาที่จะไปอยู่ในต่างประเทศ ความต้องการกลับมาเมืองไทย และการเลือกสถานที่ทำงาน รวมทั้งความต้องการจะกลับไปต่างประเทศอีกครั้งถ้าได้งานที่ไม่พอใจในประเทศไทย

ในคานประสบการณ์ในการไปต่างประเทศนั้นพบว่ามีความแตกต่างระหว่างแพทย์หญิงและแพทย์ชาย คือแพทย์ชายมีผู้เคยไปต่างประเทศมากกว่าแพทย์หญิง มีแพทย์ชายที่เคยไปต่างประเทศ ๕๕ % ของแพทย์ชาย ๔๖๒ คน ไม่เคยไปต่างประเทศ ๔๕.๘ % ส่วนแพทย์หญิงมีผู้เคยไปต่างประเทศ ๔๗.๔ % และผู้ที่ไม่เคยไปต่างประเทศ ๕๒.๖ % ดังตารางที่ ๕๖

สำหรับความคิดที่จะไปต่างประเทศปรากฏตามตารางที่ ๕๗ พบว่าทั้งแพทย์ชายและแพทย์หญิงมีผู้ต้องการจะไปต่างประเทศมากกว่าผู้ที่ไม่อยากไป คือมีแพทย์ชายต้องการไปต่างประเทศ ๗๕.๑ % แพทย์หญิงต้องการไป

และไม่มีแพทย์หญิงคนใดต้องการศึกษาเพื่อให้ได้ปริญญาเลย มีแต่แพทย์ชาย ตามตารางที่ ๒๐

ถ้ามาดูความสัมพันธ์ระหว่างการสอบ ECFMG ซึ่งเป็นการสอบ เทียบมาตรฐานแพทยต่างชาติที่จะทำงานในสหรัฐอเมริกากับวัตถุประสงค์ในการไปต่างประเทศ ตามตารางที่ ๒๑ แพทย์ชายที่สอบยังไม่ผ่านและต้องการจะสอบ อาจจะสอบ และที่สอบผ่านแล้วส่วนมากต้องการจะไปต่างประเทศเพื่อศึกษาและทำงาน ส่วนผู้ที่ยังสอบไม่ผ่านและไม่ต้องการสอบต้องการไปต่างประเทศเพื่อศึกษาต่ออย่างเดียวโดยไม่ต้องการที่จะไปทำงานเลย สำหรับแพทย์หญิงที่สอบ ECFMG ใ้แล้วส่วนมากต้องการจะไปศึกษาและทำงาน ส่วนผู้ที่สอบยังไม่ผ่านและไม่ต้องการสอบประสงค์ที่จะไปเพื่อศึกษาต่อ หรือไปปฏิบัติงานและประชุมวิชาการเป็นจำนวนมาก เพราะแพทย์ที่สอบ ECFMG แล้วเท่านั้นจึงมีสิทธิที่จะไปประกอบอาชีพในสหรัฐอเมริกาได้ สหรัฐอเมริกา จึงเป็นประเทศที่มีแพทย์ของเราไปประกอบอาชีพกันมาก แพทย์ที่ไม่ต้องการสอบ ECFMG จึงไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะไปทำงาน

นอกจากจะศึกษาถึงวัตถุประสงค์ในการไปต่างประเทศแล้ว ระยะเวลาที่แพทย์ใช้ในการไปต่างประเทศก็เป็นเรื่องที่ต้องศึกษา เพราะหากแพทย์ไปต่างประเทศนาน ๆ ย่อมมีผลกระทบต่อสังคม คือมีส่วนทำให้เกิดการขาดแคลนแพทย์ จากตารางที่ ๒๒ ทั้งแพทย์หญิงและแพทย์ชาย จะใช้เวลาในการไปต่างประเทศไม่ถึงปี ๑-๒ ปี และ ๓-๔ ปีมากตามลำดับ ผู้ที่จะใช้เวลาในต่างประเทศนาน ๆ เช่น ๖ ปีขึ้นไป หรือตลอดชีวิตมีไม่มากนัก โดยเฉพาะผู้ที่ตอบว่าจะอยู่ต่างประเทศตลอดชีวิตมีเพียง ๐.๔ % ซึ่งเป็นแพทย์ชาย ไม่มีแพทย์หญิงเลย และเราควรมาดูว่าแพทย์เหล่านี้ใช้เวลาไปเพื่ออะไร จากตารางที่ ๒๓ จะเห็นได้ว่าแพทย์ชายที่ไปทัศนาวจร ปฏิบัติงานหรือประชุมวิชาการส่วนมากคือ ๘๓.๘ % และ ๖๘.๑ %

ความลำบาก จะใช้เวลาในต่างประเทศไม่ถึงปี การไปต่างประเทศของแพทย์ เพื่อวัตถุประสงค์ดังกล่าวจึงไม่มีผลกระทบต่อปัญหาการขาดแคลนแพทย์ แต่อย่างใด แพทย์ที่ไปศึกษาและทำงานส่วนใหญ่ ๓๓.๗ % จะใช้เวลาในต่างประเทศ ๓-๕ ปี ผู้ที่ศึกษาอย่างเดียวกัน ๕๐.๕ % จะใช้เวลา ๑-๒ ปี เช่นเดียวกับผู้ที่ทำงานอย่างเดียวกัน ๒๗.๒ % ก็จะใช้เวลาในต่างประเทศ ๑-๒ ปี ทางคานแพทย์หญิงปรากฏว่า ๗๐.๖ % ของผู้ที่ไปต่างประเทศเพื่อคุณานหรือประชุมวิชาการต้องการใช้เวลาเพื่อการนี้ไม่ถึงปี ส่วนผู้ที่ไปศึกษาและทำงาน ๔๗.๖ % ต้องการใช้เวลา ๓-๕ ปี ผู้ที่จะไปศึกษาอย่างเดียวกัน ๔๕.๔% ต้องการใช้เวลา ๑-๒ ปี

แพทย์ที่ไปต่างประเทศคิดกลับประเทศไทยหรือไม่ แพทย์ที่ไปต่างประเทศทั้งหญิงและชายส่วนใหญ่แล้วคิดที่จะกลับมาเมืองไทยกัน คือในกลุ่มแพทย์ที่คิดจะไปต่างประเทศแพทย์ชาย ๕๓.๑ % แพทย์หญิง ๕๔.๖ % ตอบว่าคิดจะกลับเมืองไทยมีแพทย์ชายเพียง ๒ % เท่านั้นที่ไม่คิดกลับ ไม่มีแพทย์หญิงที่ไม่คิดกลับประเทศไทยเลย ดูตารางที่ ๖๔

เมื่อกลับมาแล้วแพทย์เหล่านี้จะประกอบอาชีพกันที่ไหน จากตารางที่ ๖๕ ทั้งแพทย์หญิงและแพทย์ชายที่ไปต่างประเทศส่วนมากตอบว่ากลับมาแล้วจะประกอบอาชีพในภาคกลาง คือมีแพทย์ชาย ๒๐.๕ % และแพทย์หญิง ๒๖.๘% รองลงมาคือภาคเหนือมีแพทย์ชายประสงค์จะประกอบอาชีพที่นี้ ๑๔.๑ % แพทย์หญิง ๒๑.๔ % ซึ่งทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะภาคกลางอยู่ใกล้กรุงเทพฯ จึงมีเครื่องอำนวยความสะดวกของชีวิตและครอบครัวค่อนข้างดี และภาคเหนือมีคณะแพทยศาสตร์ตั้งอยู่ ประกอบกับบรรยากาศดี ซึ่งจะเป็นสิ่งดึงดูดใจในการประกอบอาชีพ ซึ่งแพทย์หญิงตอบว่าจะไปประกอบอาชีพในภาคกลางและภาคเหนือในอัตราส่วนสูงกว่าแพทย์ชาย ข้อน่าสังเกตคือแพทย์หญิงมีแนวโน้มที่จะประกอบอาชีพในกรุงเทพฯ มากกว่าแพทย์ชาย และมีความต้องการที่จะประกอบอาชีพในภาคอีสานและภาคตะวันออกเฉียงเหนือในอัตราส่วนน้อยกว่าแพทย์ชาย

แพทย์ที่กลับมาแล้วว่าในงานที่ไม่พอใจแล้วจะกลับไปต่างประเทศอีกหรือไม่ จากตารางที่ ๖๖ แสดงว่าแพทย์ที่ไปต่างประเทศส่วนมากไม่ต้องการที่จะกลับไปต่างประเทศอีก คือเป็นแพทย์ชาย ๗๕.๘ % แพทย์หญิง ๗๘.๖% แพทย์ที่ไม่พอใจในงานของประเทศไทยแล้วจะกลับไปต่างประเทศอีกมีจำนวนน้อย

อีกสิ่งหนึ่งที่จะวัดว่าอัตราการกำลังแพทย์ในต่างจังหวัดจะขาดแคลนแค่ไหน คุ้ได้จาก การเลือกสาขาการเป็นแพทย์ เพราะแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางเหมาะกับเมืองหลวงที่มีเครื่องมือทางการแพทย์ครบครันมากกว่า ในต่างจังหวัดยังต้องการแพทย์รักษาโรคทั่วไปอยู่ จากตารางที่ ๖๗ จะเห็นได้ว่าขณะนี้เรามีแพทย์รักษาโรคทั่วไปมากกว่า มีแพทย์ชายเป็นแพทย์รักษาโรคทั่วไป ๗๘.๕ % แพทย์หญิง ๕๕.๑ % แต่เมื่อถามถึงความประสงค์ที่จะเลือกสาขาการเป็นแพทย์ในอนาคต ตามตารางที่ ๖๘ จะเห็นว่าแพทย์เหล่านี้ทั้งหญิงและชายต้องการเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางมากขึ้น คือเหลือแพทย์ชายที่ยังคงต้องการเป็นแพทย์รักษาโรคทั่วไปเพียง ๕๗.๘ % และแพทย์หญิงเพียง ๓๔.๖ % เท่านั้น ซึ่งแพทย์ที่ไปเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางนี้อาจจะไม่อยู่ต่างจังหวัดต่อไป เพราะสภาพการทำงานไม่เหมาะกับเขา

ในการศึกษาถึงแผนการณชีวิตในอนาคตของแพทย์นับตั้งแต่การเลือกสถานที่ประกอบอาชีพในอนาคต การไปต่างประเทศ และการเลือกชนิดการเป็นแพทย์ พอจะสรุปได้ว่าเราจะต้องเสียกำลังแพทย์ในต่างจังหวัดไปอีก เพราะแม้ว่าแพทย์ที่คิดย้ายสถานที่ประกอบอาชีพจะไม่ใช่เป็นกำลังส่วนใหญ่แต่ก็เป็นอัตราส่วนที่มากอยู่เหมือนกัน และต้องไม่ลืมว่าขณะนี้เรามีแพทย์ในต่างจังหวัดน้อยอยู่แล้ว แพทย์ที่ต้องการย้ายเหล่านี้ส่วนมากประกอบอาชีพในสถานที่กำลังทำงานอยู่เพราะเหตุผลทางราชการ และต้องการย้ายเพื่อความก้าวหน้าทางอาชีพและเหตุผลทางครอบครัว ซึ่งส่วนใหญ่ของผู้ที่ต้องการย้ายเหล่านี้

นี้ต้องการย้ายมาประกอบอาชีพในกรุงเทพฯ อันเป็นเครื่องบ่งชี้ถึงปัญหาการขาดแคลนแพทย์ในต่างจังหวัดที่เพิ่มขึ้น

สำหรับการไปต่างประเทศนั้นไม่ได้ชี้ชัดว่าจะทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแพทย์ เพราะแพทย์ส่วนใหญ่จะไปต่างประเทศไม่นาน และจะกลับมาประเทศไทยอีก ทั้งไต่ถามว่าเมื่อกลับมาแล้วจะทำงานในภาคกลาง ภาคเหนือ และกรุงเทพฯ เป็นส่วนมาก แต่ก็น่าสังเกตว่าส่วนใหญ่จะไม่ยอมไปทำงานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคอีสานเลย จะรวมกันอยู่ที่ภาคกลางซึ่งใกล้กรุงเทพฯ ที่กรุงเทพฯ เองและภาคเหนือโดยเฉพาะเชียงใหม่จึงไม่ใช่เป็นการกระจายกำลังที่ดีที่จะช่วยบรรเทาปัญหาได้

เมื่อพิจารณาถึงการเลือกสาขาการเป็นแพทย์ จะเห็นได้ว่าแพทย์มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนสาขาการเป็นแพทย์ จากการเป็นแพทย์รักษาโรคทั่วไป เป็นแพทย์เชี่ยวชาญเฉพาะทางซึ่งไม่เหมาะสำหรับการทำงานในต่างจังหวัด นี่ก็เป็นสิ่งหนึ่งที่จะชี้ถึงปัญหาการขาดแคลนแพทย์ที่กว้างขวางขึ้น

ดังนั้นเราพอจะมองเห็นแล้วว่ากำลังของแพทย์ที่มีอยู่นอยในต่างจังหวัดจะต้องน้อยลงไปอีก อัตราส่วนระหว่างแพทย์กับประชาชนก็จะยิ่งห่างไกลออกไป

ตารางที่ ๕๑ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและเหตุผลที่มาประกอบอาชีพในสถานที่ปัจจุบัน

เหตุผล	รวม	ชาย	หญิง
เหตุผลทางราชการ	๓๓.๓	๓๕.๙	๑๗.๙
ภูมิลำเนาเดิม/ไกลภูมิลำเนาเดิม	๒๑.๓	๒๑.๘	๑๗.๙
มีความสะดวกสบายในชีวิตและครอบครัวดี	๙.๑	๙.๑	๘.๙
เหตุผลทางครอบครัว	๘.๓	๕.๖	๓๐.๘
เหตุผลทางการเงิน	๑.๗	๑.๙	-
พอใจในลักษณะงาน	๑๑.๕	๑๑.๔	๑๑.๖
มีโอกาสดำเนินการให้สังคมได้มาก	๘.๑	๘.๗	๕.๑
อื่น ๆ	๓.๑	๒.๘	๕.๑
ไม่ตอบ	๓.๕	๓.๗	๒.๖
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๔๐	๔๖๒	๗๘

หมายเหตุ อื่น ๆ คือ

๑. สัมพันธ์กับเจ้าของทุนมีผู้ตอบ ๐.๖ % เป็นชาย ๐.๔ % หญิง ๑.๓ %
๒. หาประสบการณ์ในชีวิตมีผู้ตอบ ๑.๓ % เป็นชาย ๑.๓ % หญิง ๑.๓ %
๓. หาประสบการณ์ในการทำงานมีผู้ตอบ ๑.๒ % เป็นชาย ๐.๙ % หญิง ๒.๖ %
๔. ต้องการเปลี่ยนสถานที่ที่มีผู้ตอบเป็นชายอย่างเดียว ๐.๒ %

ตารางที่ ๕๒ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและความตั้งใจในการย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ

ความตั้งใจในการย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
คิดย้าย	๓๕.๗	๓๖.๔	๓๒.๑
ไม่คิดย้าย	๕๐.๒	๕๐.๖	๔๙.๔
ไม่ทราบ	๑๔.๑	๑๓.๐	๒๐.๕
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๔๐	๔๖๒	๗๘

ตารางที่ ๕๓ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์ จำแนกตามเพศ เหตุผลในการประกอบอาชีพในสถานที่ปัจจุบันและความ ต้องการย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ

ความต้องการย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ	เหตุผลที่มาประกอบอาชีพในสถานที่ปัจจุบัน																		
	ชาย										หญิง								
	รวม	เหตุผลทางราชการ	มีเงินค่าเช่าเดิมหรือใกล้ ญาติ	มีความสะดวกสบายใน ชีวิตและครอบครัว	เหตุผลทางครอบครัว	เหตุผลทางการเงิน	พอใจในลักษณะงาน	มีโอกาสทำประโยชน์ ให้สังคมใดมาก	อื่น ๆ	ไม่ตอบ	รวม	เหตุผลทางราชการ	มีเงินค่าเช่าเดิมหรือใกล้ ญาติ	มีความสะดวกสบายใน ชีวิตและครอบครัว	เหตุผลทางครอบครัว	พอใจในลักษณะงาน	มีโอกาสทำประโยชน์ ให้สังคมใดมาก	อื่น ๆ	ไม่ตอบ
คิดย้าย	๓๖.๔	๔๕.๔	๒๕.๗	๒๑.๘	๑๕.๑	ก	๒๖.๔	๑๗.๕	๕๓.๕	๑๑.๕	๓๒.๑	๕๒.๕	๑๔.๓	ก	๒๕.๒	ก	ก	ก	-
ไม่คิดย้าย	๕๑.๖	๓๕.๖	๕๖.๔	๖๖.๓	๕๒.๕	ก	๕๖.๓	๕๒.๕	๓๐.๕	๖๔.๓	๕๓.๔	๕๐.๐	๖๔.๓	ก	๕๕.๕	ก	ก	ก	ก
ไม่ทราบว่าจะย้ายหรือไม่	๑๓.๐	๑๒.๐	๑๘.๙	๙.๙	๑๙.๐	ก	๑๑.๓	๑๐.๐	๑๕.๔	๒๓.๕	๒๐.๕	๗.๑	๒๑.๔	ก	๑๕.๐	ก	-	-	ก
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	ก	๑๐๐.๐	ก	ก	ก	ก
จำนวน	๔๖๒	๑๖๖	๑๐๑	๕๒	๒๑	๕	๕๓	๔๐	๑๓	๕๗	๗๔	๑๔	๑๔	๗	๒๔	๕	๔	๔	๒

หมายเหตุ ก. หมายถึงจำนวนรวมต่ำกว่าสิบ

ตารางที่ ๕๔ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและเหตุผลในการศึกษาย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ

เหตุผลในการศึกษาย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
ศึกษาย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ	๓๕.๗	๓๖.๔	๓๒.๑
- เหตุผลทางครอบครัว	๕.๘	๕.๔	๕.๐
- ต้องการความก้าวหน้าทางอาชีพ	๗.๐	๗.๑	๖.๔
- เพื่อศึกษาเพิ่มเติม	๓.๗	๓.๘	๒.๖
- ต้องการกลับภูมิลำเนาเดิม	๓.๕	๓.๒	๕.๑
- ต้องการหาประสบการณ์ในชีวิต	๓.๕	๓.๒	๕.๑
- ต้องการความสะดวกสบายในชีวิตมากขึ้น	๓.๐	๓.๕	-
- ต้องการความพอใจในการปฏิบัติงาน	๒.๘	๓.๒	๑.๓
- เหตุผลทางทางการเงิน	๒.๑	๒.๔	-
- ไม่ตอบ	๔.๑	๔.๓	๒.๖
ไม่ศึกษาย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ	๕๐.๒	๕๐.๖	๔๗.๔
- พอใจในสภาพงานที่ทำอยู่แล้ว	๑๒.๔	๑๒.๔	๑๒.๘
- พอใจในสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่อยู่	๘.๘	๑๐.๐	๘.๐
- สร้างหลักฐานในถิ่นที่อยู่แล้ว	๘.๒	๘.๑	๒.๖
- เป็นภูมิลำเนาเดิมหรือใกล้ภูมิลำเนาเดิม	๑.๓	๑.๕	-
- อื่น ๆ	๒.๐	๒.๒	๑.๓
- ไม่ตอบ	๑๖.๕	๑๕.๖	๒๑.๘
ไม่ทราบว่าจะย้ายหรือไม่	๑๔.๑	๑๓.๐	๒๐.๕
- ขึ้นอยู่กับระบบราชการ	๔.๑	๓.๘	๕.๑
- เป็นเรื่องของอนาคต	๑.๘	๑.๗	๒.๖
- ยังไม่มีข้อมูลพอที่จะตัดสินใจ	๑.๕	๑.๗	-
- ขึ้นอยู่กับคู่สมรส	๐.๗	-	๕.๑
- ไม่ตอบ	๕.๘	๕.๖	๗.๗
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๔๐	๔๖๒	๗๘

หมายเหตุ: อื่นๆ หมายถึงผู้ที่ตอบว่า - ต้องการช่วยสังคมที่กำลังอาศัย ๐.๖ % (ชาย)
 - กำลังศึกษาอยู่ ๐.๒ % (ชาย)
 - งานในความรับผิดชอบยังไม่บรรลุผลสำเร็จ ๑.๔ % (ชาย), ๑.๓ % (หญิง)

ตารางที่ ๕๕ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและสถานที่ที่ทำการจะย้ายไป
ประเภทวิชาชีพ

สถานที่ที่ทำการย้าย	รวม	ชาย	หญิง
แพทย์ที่ทำการย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ	๓๕.๗	๓๖.๔	๓๒.๑
-ต้องการย้ายไปกรุงเทพฯ	๑๒.๖	๑๓.๑	๑๐.๒
-ภาคกลาง	๔.๒	๔.๔	๓.๙
-ภาคตะวันออก	๐.๔	๐.๔	-
-ภาคอีสาน	๒.๘	๒.๘	๒.๖
-ภาคเหนือ	๑.๕	๑.๕	๑.๓
-ภาคใต้	๒.๖	๒.๔	๓.๙
-ต่างประเทศ	๓.๐	๓.๒	๑.๓
-ยังไม่ทราบว่า จะย้ายไปไหน	๘.๗	๘.๘	๘.๙
ไม่ตอบ	๑๒.๔	๑๑.๐	๒๐.๕
ไม่เข้าข่าย (แพทย์ที่ไม่ต้องการย้ายสถานที่ประกอบอาชีพ)	๕๑.๙	๕๒.๖	๔๗.๔
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๔๐	๔๖๒	๗๘

ตารางที่ ๕๖ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและประสบการณ์ในการ
ไปต่างประเทศ

ประสบการณ์ในการไปต่างประเทศ	รวม	ชาย	หญิง
เคยไปต่างประเทศ	๕๓.๙	๕๕.๐	๔๙.๔
ไม่เคยไปต่างประเทศ	๔๕.๙	๔๔.๘	๕๒.๖
ไม่ตอบ	๐.๒	๐.๒	-
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๔๐	๔๖๒	๗๘

ตารางที่ ๕๗ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและความต้องการที่จะ
ไปต่างประเทศ

ความต้องการไปต่างประเทศ	รวม	ชาย	หญิง
คิดจะไปต่างประเทศ	๗๕.๖	๗๕.๑	๗๑.๘
ไม่คิดจะไปต่างประเทศ	๒๐.๙	๒๐.๘	๒๑.๘
ไม่ตอบ	๔.๕	๔.๑	๖.๔
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๔๐	๔๖๒	๗๘

ตารางที่ ๕๕ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศ ประสบการณ์ในการไปต่างประเทศ และความตั้งใจไปต่างประเทศ

ความตั้งใจไปต่างประเทศ	ประสบการณ์ในการไปต่างประเทศ							
	ชาย				หญิง			
	รวม	เคยไป	ไม่เคยไป	ไม่ตอบ	รวม	เคยไป	ไม่เคยไป	ไม่ตอบ
คิดจะไป	๗๕.๑	๗๖.๘	๗๗.๘	๗	๗๑.๘	๖๔.๘	๗๕.๐	-
ไม่คิดจะไป	๒๑.๐	๒๐.๕	๒๑.๗	-	๒๑.๘	๒๗.๐	๑๗.๑	-
ไม่ตอบ	๓.๙	๖.๗	๐.๕	-	๖.๔	๘.๑	๘.๙	-
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	-
จำนวน	๔๖๒	๒๕๔	๒๐๗	๑	๗๘	๓๗	๔๑	-

ตารางที่ ๕๕ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและวัตถุประสงค์ในการไปศึกษาต่อต่างประเทศ

วัตถุประสงค์ในการไปต่างประเทศ	รวม	ชาย	หญิง
ศึกษาต่อ	๒๑.๘	๒๒.๘	๑๔.๑
ทำงาน	๒.๓	๒.๔	๑.๓
ทำงานและศึกษาต่อ	๑๘.๗	๑๗.๓	๒๖.๗
ดูงาน/ประชุมวิชาการ	๑๘.๘	๑๘.๔	๒๑.๗
ทัศนศึกษา/พักผ่อน	๑๓.๒	๑๔.๑	๗.๗
ไม่ตอบ	๔.๕	๔.๑	๖.๔
ไม่เข้าชาย(แพทย์ที่ไม่ต้องการไปต่างประเทศ)	๒๐.๘	๒๐.๘	๒๑.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๔๐	๔๖๒	๗๘

ตารางที่ ๒๐ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและความมุ่งหมายที่จะ
ศึกษาต่อต่างประเทศ

วุฒิบัตร	รวม	ชาย	หญิง
บอรัค (เป็นผู้เชี่ยวชาญสาขาเฉพาะโรค ;)	๑๕.๓	๑๕.๖	๑๔.๑
ปริญญา	๔.๘	๕.๖	-
ประกาศนียบัตร	๑๘.๘	๑๘.๔	๒๑.๘
ยังไม่ทราบว่าจะศึกษาอะไร	๑.๓	๐.๗	๕.๑
ไม่ตอบ	๔.๕	๔.๑	๖.๔
ไม่เข้าชาย (ผู้ที่ไม่ศึกษาต่อ)	๓๔.๓	๓๔.๘	๓๐.๘
ไม่เข้าชาย (ผู้ที่ไม่ต้องการไปต่างประเทศ)	๒๐.๘	๒๐.๘	๒๑.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๔๐	๕๖๒	๓๘

วัตถุประสงค์	ความต้องการสอบ ECFMG											
	ชาย						หญิง					
	รวม	ยังไม่ทราบและต้องการสอบ	อาจจะสอบ	ยังไม่ทราบและต้องการสอบ	ยังไม่ทราบและไม่ต้องการสอบ	ไม่ตอบ	รวม	ยังไม่ทราบและต้องการสอบ	อาจจะสอบ	ยังไม่ทราบและต้องการสอบ	ยังไม่ทราบและไม่ต้องการสอบ	ไม่ตอบ
ศึกษาต่อ	๒๓.๒	๔๐.๗	๒๓.๔	๒๑.๗	๙.๖	๒๖.๐	๑๗.๑	ก	ก	๒๐.๖	-	๓.๐
ทำงาน	๒.๔	๓.๗	๑.๗	๑.๖	-	๕.๐	๑.๓	-	-	-	-	๓.๐
ศึกษาและทำงาน	๑๗.๓	๔๕.๒	๒๘.๓	๙.๔	-	๒๗.๐	๒๖.๙	-	ก	๑๑.๕	-	๓๙.๔
ดูงาน, ประชุมวิชาการ	๑๘.๔	๗.๔	๒๓.๓	๑๘.๕	๑๙.๔	๑๘.๐	๒๑.๗	-	-	๒๐.๖	-	๓๐.๓
ทัศนอาจร	๑๔.๑	-	๑๐.๐	๒๐.๑	๑๖.๑	๕.๐	๗.๗	ก	-	๘.๕	ก	๓.๐
ไม่ตอบ	๓.๙	-	๕.๐	๐.๘	๒๒.๖	๖.๐	๖.๔	-	-	๕.๕	ก	๖.๑
ไม่เข้าชาย (ผู้ที่ไม่ต้องการไปต่างประเทศ)	๒๐.๘	-	๘.๓	๒๗.๙	๓๒.๓	๑๓.๐	๒๑.๘	-	-	๓๒.๔	ก	๑๕.๒
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	ก	ก	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๔๖๒	๒๗	๖๐	๒๔๔	๓๑	๑๐๐	๗๘	๒	๖	๓๔	๓	๓๓

ตารางที่ ๒๒ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและระยะเวลาที่ตั้งใจจะ
อยู่ในต่างประเทศ

ระยะเวลา	รวม	ชาย	หญิง
ไม่ถึงปี	๒๔.๑	๒๔.๔	๒๐.๕
๑ - ๒ ปี	๒๐.๙	๒๑.๒	๑๙.๒
๓ - ๕ ปี	๑๒.๘	๑๒.๑	๑๖.๓
๖ ปีขึ้นไป	๔.๒	๔.๕	๒.๖
ขึ้นอยู่กับความพอใจ	๑.๗	๑.๓	๑.๓
แล้วแต่ทางราชการจะกำหนด	๐.๒	๐.๒	-
จนกว่าจะสำเร็จการศึกษา	๐.๙	๐.๙	๑.๓
ตลอดชีวิต	๐.๔	๐.๔	-
ไม่ตอบ	๑๓.๙	๑๓.๔	๑๖.๓
ไม่เขาชาย (ผู้ที่ไม่ต้องการไปต่างประเทศ)	๒๐.๙	๒๐.๘	๒๑.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๕๐	๔๖๒	๘๘

ระยะเวลา	วัตถุประสงค์ในการไปต่างประเทศ															
	ชาย								หญิง							
	รวม	ศึกษาต่อ	ทำงาน	ศึกษาและทำงาน	ทำงาน, ประชุมวิชาการ	ทัศนศึกษา	ไม่ตอบ	ไม่เข้าชาย (ผู้ที่ไม่ต้องการไปต่างประเทศ)	รวม	ศึกษาต่อ	ทำงาน	ศึกษาและทำงาน	ทำงาน, ประชุมวิชาการ	ทัศนศึกษา	ไม่ตอบ	ไม่เข้าชาย (ผู้ที่ไม่ต้องการไปต่างประเทศ)
ไม่ถึงปี	๒๔.๗	๕.๖	๕.๑	๒.๕	๒๗.๑	๗๓.๕	-	-	๒๕.๕	๕.๑	-	-	๗๐.๖	๖	-	-
๑ - ๒ ปี	๒๑.๒	๕๐.๕	๒๗.๒	๒๖.๓	๒๐.๐	๕.๖	-	-	๑๕.๒	๕๕.๕	-	๒๕.๖	๒๓.๕	-	-	-
๓ - ๕ ปี	๑๒.๑	๒๓.๕	๕.๑	๓๓.๗	๓.๕	-	-	-	๑๖.๗	๑๒.๒	๖	๕๖.๖	-	-	-	-
๖ ปีขึ้นไป	๕.๕	๗.๕	๕.๑	๑๓.๕	-	๑.๕	-	-	๒.๖	-	-	๕.๕	-	-	-	-
ขึ้นอยู่กับความพอใจ	๑.๗	๑.๕	๕.๑	๕.๐	-	๑.๕	-	-	๑.๓	-	-	๕.๖	-	-	-	-
แล้วแต่ทางราชการจะกำหนด	๐.๒	๐.๕	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
จนกว่าจะสำเร็จการศึกษา	๖.๕	๒.๕	-	๑.๒	-	-	-	-	๑.๓	๕.๑	-	-	-	-	-	-
ตลอดชีวิต	๐.๕	-	๑๖.๒	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
ไม่ตอบ	๑๓.๕	๗.๕	๑๕.๒	๑๗.๕	๕.๕	๑๕.๕	๑๐๐.๐	-	๑๖.๗	๑๕.๒	-	๕.๕	๕.๕	๖	๖	-
ไม่เข้าชาย (ผู้ที่ไม่ต้องการไปต่างประเทศ)	๒๐.๕	-	-	-	-	-	-	๑๐๐.๐	๒๑.๕	-	-	-	-	-	-	๑๐๐.๐
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๖	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๖	๖	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๖๒	๑๐๗	๑๑	๕๐	๕๕	๖๕	๑๕	๕๖	๗๕	๑๑	๑	๒๑	๑๗	๖	๕	๑๗

หมายเหตุ ก. หมายถึงจำนวนรวมมากกว่าสิบ

ตารางที่ ๖๔ อัตราส่วนรอยของแพทย์จำแนกตามเพศและความตั้งใจที่จะกลับ
เมืองไทย

ความตั้งใจกลับประเทศไทย	รวม	ชาย	หญิง
คิดกลับ	๙๓.๓	๙๓.๑	๙๔.๖
ไม่คิดกลับ	๑.๗	๒.๐	-
ไม่ตอบ	๕.๐	๔.๙	๕.๔
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๔๐๓	๓๔๗	๕๖

ตารางที่ ๖๕ อัตราส่วนรอยของแพทย์จำแนกตามเพศและสถานที่ที่แพทย์จะเลือก
ประกอบอาชีพหลังจากกลับจากต่างประเทศ

สถานที่ที่ต้องการประกอบอาชีพ	รวม	ชาย	หญิง
กรุงเทพฯ	๕.๙	๙.๒	๑๔.๓
ภาคกลาง	๒๑.๓	๒๐.๕	๒๖.๘
ภาคตะวันออก	๓.๗	๔.๑	๑.๘
ภาคอีสาน	๑๐.๒	๑๐.๙	๕.๔
ภาคเหนือ	๑๕.๒	๑๔.๑	๒๑.๔
ภาคใต้	๑๑.๙	๑๒.๔	๘.๙
ไม่ตอบ	๒๗.๘	๒๘.๘	๒๑.๔
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๔๐๓	๓๔๗	๕๖

ตารางที่ ๖๖ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและความตั้งใจที่จะกลับไปต่างประเทศอีกถ้าในงานที่ไม่พอใจในเมืองไทย

ความตั้งใจ	ชาย	หญิง	รวม
กลับไปต่างประเทศอีก	๓.๗	๓.๘	๓.๖
ไม่กลับไปต่างประเทศอีก	๗๕.๗	๗๕.๘	๗๕.๖
ไม่ตอบ	๑๖.๖	๑๖.๔	๑๖.๘
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๔๐๓	๓๔๗	๕๖

ตารางที่ ๖๗ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและประเภทของการเป็นแพทย์ที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

ประเภทของการเป็นแพทย์	รวม	ชาย	หญิง
แพทย์รักษาโรคทั่วไป	๗๖.๐	๗๕.๘	๕๕.๑
แพทย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง	๒๗.๔	๒๒.๗	๔๓.๖
- อายุรศาสตร์	๕.๘	๕.๒	๑๐.๓
- กัลยศาสตร์	๘.๘	๘.๗	๓.๘
- กุมารเวชศาสตร์	๔.๖	๒.๔	๑๔.๑
- สูติรีเวช	๔.๕	๓.๕	๑๐.๓
- จักษุ โสต เกอ นาสิก	๑.๖	๑.๗	๑.๓
- พยาชีววิทยา	๑.๖	๑.๗	๑.๓
- รังสี	๐.๗	๐.๔	๒.๖
ไม่ตอบ	๐.๖	๐.๔	๑.๓
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๔๐	๔๖๒	๗๘

ตารางที่ ๖๘ อัตราส่วนร้อยละของแพทย์จำแนกตามเพศและความต้องการที่จะ
เลือกประเภทของการเป็นแพทย์ต่อไปในอนาคต

ประเภทของการเป็นแพทย์	รวม	ชาย	หญิง
แพทย์รักษาโรคทั่วไป	๕๔.๕	๕๗.๘	๓๔.๖
แพทย์เชี่ยวชาญเฉพาะทาง	๔๐.๗	๓๗.๔	๖๐.๓
- อายุรศาสตร์	๘.๑	๘.๔	๑๒.๘
- ศัลยศาสตร์	๑๒.๖	๑๔.๑	๓.๘
- กุมารเวชศาสตร์	๖.๘	๓.๗	๒๕.๖
- สูติรีเวช	๕.๖	๕.๐	๘.๐
- จักษุ โสต กอ นาสิก	๑.๖	๑.๗	๑.๓
- พยาธิวิทยา	๑.๖	๑.๗	๑.๓
- รังสี	๐.๘	๐.๖	๒.๖
- ไม่ระบุสาขา	๒.๔	๒.๒	๓.๘
ไม่ตอบ	๔.๘	๔.๘	๕.๑
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
จำนวน	๕๔๐	๔๖๒	๗๘